Macro & MPEG

In deze reeks maak je elk nummer kennis met twee begrippen uit het Clickx alfabet. De letter L heeft ons weinig te melden, dus springen we meteen over naar de M.

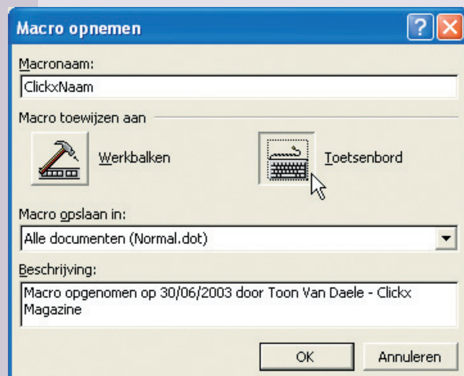
Macro

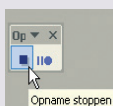
Wat?

Niks vervelender natuurlijk dan altijd dezelfde handelingen binnen een toepassing te moeten herhalen. Ben je dit 'lopende band'-werk beu, dan maak je toch gewoon een macro! Dat is niks anders dan een reeks handelingen die door de toepassing wordt vastgelegd en die je achteraf automatisch kan laten uitvoeren. Sommige applicaties kunnen macro's zelfs opnemen in een heuse programmeeromgeving. Bij Microsoft Office bijvoorbeeld is dat VBA (Visual Basic for Applications). Dat geeft weliswaar krachtige mogelijkheden, maar er kleeft ook een schaduwzijde aan in de vorm van macrovirussen, die hier dankbaar gebruik van maken om zich te vermenigvuldigen. Uitkijken geblazen dus!

Hoe?

We nemen het populaire MS Word als voorbeeld… Stel dat je automatisch je eigen naam wil laten verschijnen. Dat kan als volgt. Ga naar het menu **Extra**, kies **Macro** en vervolgens **Nieuwe macro opnemen**. Geef een geschikte naam en beschrijving aan je macro, koppel hem aan normal.dot (zodat hij in alle documenten beschikbaar wordt) en druk ten slotte op de knop **Toetsenbord**. Je komt nu in een ander dialoogvenster terecht, waar je de gewenste sneltoetscombinatie intikt waarmee je de macro nadien kan oproepen. Die verschijnt in het venster, waarna je op de knop **Toewijzen** en vervolgens op **Sluiten** drukt. De muiscursor krijgt er nu een cassettepictogram bij. Voer de gewenste handelingen voor je macro uit (kies lettertype en kleur, en tik je naam in) en druk ten slotte op de stopknop van het macrovenstertje. Zodra je nu de sneltoetscombinatie intikt, komt je macro tot leven! En wil je iets meer veiligheid naar macrovirussen toe, check in Word (2002) dan even via het menu **Extra, Macro, Beveiliging** of het Beveiligingsniveau zeker op gemiddeld staat…

Ontwerp je eigen macro in Word.

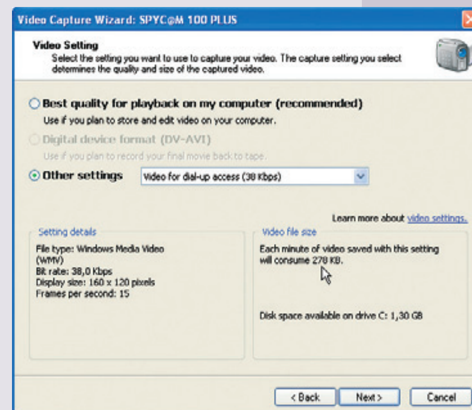
MPEG

Wat?

MPEG staat voor Moving Pictures Expert Group. Wij onthouden echter liever dat het een standaard is voor datacompressie en vooral van bewegende beelden (hoewel ook audiocompressie op MPEG gebaseerd kan zijn). Een sterke compressie is namelijk nodig, wil je voorkomen dat al die fraaie videobeelden ontiegelijk veel schijfruimte opslokken! Een bekende MPEG-norm is MPEG-1, dat gebruikt wordt bij VCD's (video-cd's). De resolutie is beperkt tot 352 x 288 beeldpuntjes, maar je krijgt er wel een dik uur film mee op cd gebrand. MPEG-2 is de favoriete compressiestandaard voor SVCD-(super-VCD) en dvd. Die zet de resolutie een flink tandje hoger (480 x 576 beeldpuntjes), maar heeft wel dubbel zoveel schijfruimte nodig! De MPEG-4 standaard dan weer is geoptimaliseerd voor on line videobeelden én is de basis van het razend populaire DivX (zie letter D)! Ook Microsoft blijkt met z'n nieuwe WMV-formaat (Windows Media Video) een stevig graantje te willen meepikken van MPEG-4…

Hoe?

Stel, je beschikt over een camcorder of een webcam en je wil de beelden daarvan in een zuinig formaat – lees: MPEG – vastleggen. Dat kan met het gratis Microsoft Movie Maker 2 [www.microsoft.com/windowsxp/moviemaker]. Zodra je toestel met je pc verbonden is, kan je MovieMaker opstarten en kies je **Capture from video device**. In het dialoogvenster duid je eerst het toestel aan, vervolgens geef je een geschikte naam en locatie voor je filmpje, en nog een stapje verder kies je bij **Other settings** het meest geschikte compressieformaat. In het venster lees je dan onder meer af hoe groot het beeld zal zijn, en hoeveel schijfruimte één minuut video in beslag neemt. Kies je bijvoorbeeld **Video for dial-up access**, dan krijg je een WMV-bestand dat 'slechts' 278 KB per minuut inpalmt. Daarna kan je de opname beginnen. Na afloop sleep je je clip(s) naar het Storyboard, en duid je in het menu **Finish Movie** de meeste geschikte optie aan (zoals Send in e-mail).

MovieMaker 2 is tuk op de MPEG-4 standaard.

— Toon Van Daele —